

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Podstawy psychoterapii indywidualnej		
P/P/JM/ST/B2/2.7.4.		Fundamentals of individual psychotherapy		
Język wykładowy	polski			
Rok akademicki	2022/2023			
Kierunek	PSYCHOLOGIA			
w zakresie	-			
Poziom studiów	Jednolite magisterskie			
Profil studiów	Profil praktyczny			
Forma studiów	stacjonarne			
Semestr / semestry	IX			
Przynależność do grupy zajęć	B 2. Grupa zajęć kierunkowych - do wyboru			
Status przedmiotu	do wyboru			
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS	
	Wykład	15 [h]	4 ECTS	
	Ćwiczenia	-		
	Zajęcia praktyczne	30 [h]		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		4 ECTS
	z uprawnieniami	-		0 ECTS
	z dyscypliną	Psychologia		4 ECTS
Forma nauczania	Tradycyjna – zajęcia zorganizowane na Uczelni			
Wymagania wstępne	Brak			
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczno-Pedagogiczny			
Koordynator	dr Krzysztof Ciepliński			
Adres strony internetowej pjo	www.wfp.uniwersytetradom.pl			
Adres e-mail, telefon koordynatora				

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie studentów z podstawowymi założeniami w psychoterapii indywidualnej oraz w jej ramach - wybranymi metodami i technikami terapeutycznymi - Rozwijanie wiedzy na temat psychoterapii, zasad stosowania form terapii i jej celów oraz możliwości wykorzystania wiedzy i umiejętności terapeutycznych - Wskazanie na kompetencje, jakie musi posiadać osoba zajmująca się psychoterapią - Dostarczenie wiedzy o zjawiskach występujących w procesie psychoterapii
------------------	--

	<ul style="list-style-type: none"> - Kształcenie umiejętności w zakresie rozumienia psychologicznego funkcjonowania człowieka i możliwości wywierania wpływu na niego - Nauka praktycznych umiejętności w zakresie udzielania pomocy terapeutycznej - Wskazanie studentowi na własne możliwości rozumienia siebie i oddziaływania na innych, aby w sposób świadomy i celowy korzystał z tej wiedzy w pełnionej roli zawodowej
Treści programowe:	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Formy psychoterapii, miejsce wśród nich psychoterapii indywidualnej; główne założenia. 2. Warunki rozwoju relacji i tworzenie więzi terapeutycznej od strony pomagającego; kompetencje psychoterapeuty jako ważny czynnik wpływający na efekty terapii. 3. Rozwijanie umiejętności obserwacji i słuchania w psychoterapii 4. Etapy psychoterapii i zasady jej organizacji: przygotowanie do pracy nad problemem (nawiązanie relacji terapeutycznej, wstępna diagnoza, kontrakt terapeutyczny). 5. Czynniki leczące w psychoterapii indywidualnej. 6. Podsumowanie problematyki psychoterapii indywidualnej. <p>Zajęcia praktyczne: Zasady wywiadu i rozmowy psychoterapeutycznej. Przygotowanie do psychoterapii</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Samopoznanie /Kim jestem? Rola doświadczenia z przeszłości; Poglądy i system wartości; Przeciwprzeniesienie; Obserwowanie siebie 2. Rozwijanie umiejętności obserwacji pacjenta/klienta/ Obserwacja przekazu niewerbalnego; Obserwacja ekspresji werbalnej; Obserwacja związków między zachowaniem werbalnym i niewerbalnym/ 3. Podstawowe założenia i oceny w psychoterapii indywidualnej /Aktualne problemy; Ocena stanu psychicznego; Nadużywanie substancji/ 4. Przebieg psychoterapii 5. Planowanie terapii/Organizacja pierwszej sesji, Stawianie diagnozy/ 6. Planowanie terapii /Tworzenie planu terapii, Tworzenie ogólnego zarysu celów w rozmowie terapeutycznej/ 7. Praca terapeutyczna / Od słuchania do zakończenie sesji/ 8. Znaczenie wglądu oraz rola oporu w psychoterapii 9. Psychoterapeutyczne aspekty poczucia winy; pojęcie patologicznego poczucia winy 10. Sytuacje trudne w psychoterapii: stan zagrażający życiu i zdrowiu pacjenta; sytuacje dużego ryzyka; zachowanie terapeuty w sytuacjach kryzysowych 11. Dylematy w kontakcie z pacjentem/klientem /Przestrzeganie granic; kontakty poza gabinetem; Dotyk; prezenty, kontakty zawodowe, zafascynowanie emocjonalne i/lub erotyczne/ 12. Problemy etyczne w psychoterapii
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>wykład informacyjny wykład problemowy Zajęcia praktyczne z wykorzystaniem technik multimedialnych oraz zastosowaniem praktycznych i problemowych metod nauczania (metoda projektu, symulacja, metoda ćwiczeniowa, dyskusja, burza mózgów)</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie przez studenta wymaganych efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne ze zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi. Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p>Wykład: egzamin pisemny (100%) Zajęcia praktyczne: średnia z ocen uzyskanych z diagnozy terapeutycznej (40%), opracowanie przykładu sesji terapeutycznej (40%) i kolokwium (20%)</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna zasady i etapy pracy psychoterapeutycznej z pacjentem w kontakcie indywidualnym	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny
W2	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychoterapii indywidualnej dotyczącą jej planowania, form pracy, zjawisk i sytuacji trudnych w niej występujących.	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej Kolokwium
U1	Identyfikuje problemy psychologiczne pacjenta i potrafi określić dla niego wskazania lub przeciwwskazania do podjęcia psychoterapii	K_U05	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny
U2	Przeprowadza wywiad psychoterapeutyczny, opracowuje kroki postępowania terapeutycznego oraz projektuje rozwiązania sytuacji trudnych w psychoterapii	K_U07 K_U09 K_U12	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej Kolokwium
K1	Stale doskonali umiejętności postępowania etycznego w kontakcie terapeutycznym z pacjentem poprzez czytanie literatury fachowej, uczestniczenie w odpowiednich kursach etc.	K_K01 K_K03 K_K05	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny
K2	Jest gotów do poszerzania kompetencji terapeutycznych poprzez podejmowanie działań dotyczących specjalistycznych form doskonalenia	K_K01 K_K03 K_K05	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej

Literatura i pomoce naukowe	
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Aleksandrowicz J. (1993). Psychoterapia. Podręcznik dla pacjentów. Warszawa: PZWL 2. Aleksandrowicz J. (2004). Psychoterapia. Kraków: Wydawnictwo UJ 3. Czabała J.C. (1997). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: PWN 4. Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP 5. Heaton J. A. (2004). Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk: GWP 6. Grzesiuk L. (red.) (1994). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problem. Warszawa: PZWL 7. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Teoria. Warszawa: ENETEIA 8. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Praktyka. Warszawa: ENETEIA 9. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Badania i szkolenie. Warszawa: ENETEIA 10. Kokoszka A., Drozdowski P. (1990). Wprowadzenie do psychoterapii. Kraków: AM. 11. Kottler J.A. (2003). Opór w psychoterapii. Jak pracować z trudnym klientem? Gdańsk: GWP 12. Kratochvil S. (2003). Podstawy psychoterapii. Poznań: Zys i –ska <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Eicher J. (1995). Sztuka komunikowania się. Łódź: Wyd. Ravi 2. Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP 3. Forward S., Frazier D. (1999). Szantaż emocjonalny. Jak obronić się przed manipulacją i wykorzystaniem. Gdańsk: GWP 4. Fengler J. (2001). Pomaganie męczy. GWP, Gdańsk 5. Jakubik A. (1989). Podstawowe kierunki psychiatrii dynamicznej. Warszawa: PZWL 6. Johnson D. (1992). Podaj dłoń. Warszawa: IPZiT 7. Kadusin H. (2001). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP 8. Okun B. (2002) Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia 9. Schier K. (2000): Terapia psychoanalityczna dzieci i młodzieży: przeniesienie. Warszawa: PTPPTP 10. Strelau J. (2005). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom III. Gdańsk: GWP <p>Pomoce dydaktyczne: rzutnik multimedialny</p>	

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	15
Udział w ćwiczeniach	X	X	X
Udział w zajęciach praktycznych	X	X	30 [h]
Udział w konsultacjach	8 [h]	X	X
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia, w tym wykonanie prac zaliczeniowych	[h]	48 [h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	8 [h] / 0,3 ECTS	48[h] / 1.9 ECTS	45[h] / 1.8 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi